

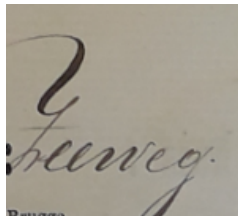
Terug Thuis

VANPRAET Augustinus

◦ **Zerkegem 07/04/1848**
+ Keiem 12/03/1920

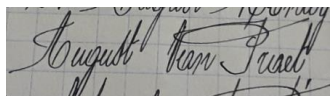
AUGUSTINUS

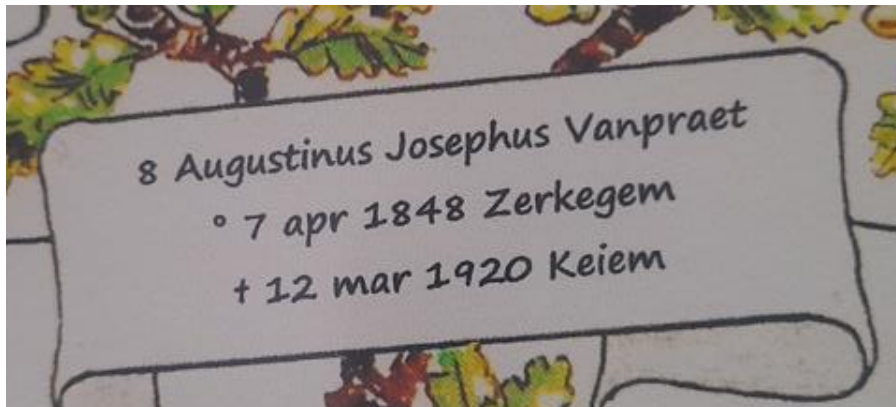
Back home

Retour à la maison

Dit verhaal gaat over Augustinus Vanpraet (1). Het is geen verhaal over zijn leven en werkzaamheden, neen daar werd al een verhaal over gemaakt (2). Het gaat over hoe Augustinus Vanpraet terug thuis gekomen is.

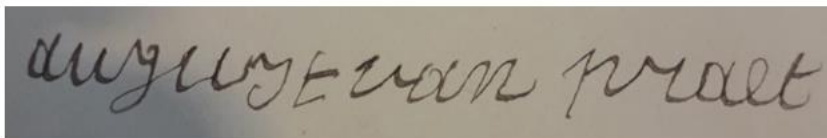

(1): Augustinus Vanpraet

Het levensverhaal van

Augustinus, Josephus Vanpraet (1848 – 1920)

Uit BEKEGEM

(2): verhaal over Augustinus Vanpraet.

Dit levensverhaal is terug te vinden op de site van Bekegem. (3)

bekegem.be

<https://bekegem.be> ⋮

Bekegem

(3): *bekegem.be*

Het hele verhaal begint met het opmaken van de Kwartierstaat van mijn vrouw Linda. (4)

(4): Kwartierstaat Linda Vanpraet

Tijdens mijn opzoekingen als genealoog was ik op een bepaald moment van plan om de Kwartierstaat van mijn vrouw samen te stellen. Bij een Kwartierstaat gaan we 7 generaties terug in de tijd, terug naar het verleden.

Die 7 generaties zijn:

- 1 = proband
- 2 = ouders
- 3 = grootouders
- 4 = overgrootouders
- 5 = betovergrootouders
- 6 = oudouders
- 7 = oudgrootouders

Er zijn niet minder dan $((2 \text{ tot de zevende macht}) - 1) = 127$ namen op te zoeken. Maar er zijn ook 127 geboortedatums, 127 overlijdensdatums en 64 huwelijksdatums op te zoeken.

Dat gaat van zoeken bij Familiekunde Oostende, het Rijksarchief in Brugge alsook in diverse gemeentearchieven zoals in de gemeenten van Eernegem, Keiem, Jabbeke en zo veel meer.

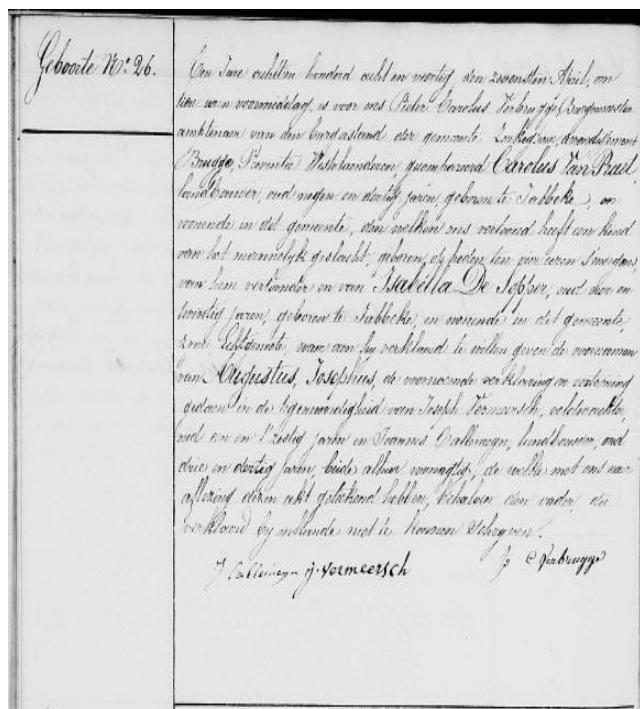
Augustinus Vanpraet de overgrootvader van mijn vrouw.

Na 2 jaar zoeken naar al die namen en datums waren er nog twee vragen onbeantwoord gebleven.

- **Vraag 1:** Waar was Augustinus Vanpraet overleden?
- **Vraag 2:** Wanneer was Augustinus Vanpraet overleden?

En wat bleek: dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Ik wist wanneer Augustinus Vanpraet geboren was. Augustinus was geboren te Zerkegem op 07/04/1848. (5)

(5): geboorteakte Augustinus

Ja, Augustinus was op 04/09/1871 gehuwd te Zerkegem met Ludovica, Louise Vuylsteke. **(6)**

Het enige wat mij ontbrak was de overlijdensplaats en -datum van Augustinus.

Dit waren de grote vraagtekens. (7)

Naam Vanpraet	
Augustinus, Josephus	
Geb 07/04/1848	te Zerkegem
Ged	te
☒ Ovl	te
Bgr	te
Huwelijk 04/09/1871 Zerkegem	

(7): waar gestorven: ??/??/??, wanneer gestorven:??????

Augustinus ging na zijn huwelijk met Ludovica Vuylsteke in Bekegem wonen. Dat was in de Zeeweg nummer 28 (later nummer 30) nabij de Boskapel.

In het gezin van Vanpraet-Vuylsteke zouden er 11 kinderen geboren worden:

- Elodie Vanpraet
- Eduardus Vanpraet
- Karel, Lodewijk
- Henricus Vanpraet
- Leo, Franciscus Vanpraet
- Amandina, Clementia Vanpraet
- Romanie Vanpraet
- Julianus, Arthur Vanpraet
- Alidoor, Michiel Vanpraet
- Irma Vanpraet
- Eulalia, Maria Vanpraet

Over Henricus (9) en Julianus Vanpraet (10) werden er ook reeds een verhaal geschreven.

HENRICUS VANPRAET (1879 – 1939)

Klompenmaker

°1879 Bekegem - + 1939 Eernegem

(9): Verhaal Henricus Vanpraet

MOORD TE BILLANCOURT

De moord op Julien Vanpraet

° 22/07/1886 Bekegem

+ 04/12/1927 Billancourt(Fr)

(10): Verhaal Julianus Vanpraet

Ook die verhalen zijn terug te vinden op Bekegem.be.

Er moest dus hard gewerkt worden om dit groot gezin groot te brengen en te onderhouden.

Augustinus combineerde daarom diverse beroepen. Hij was een herbergier, een koopman in hout, een klompenmaker (kloefekapper), een werkman, een landwerker, een landbouwer.

Maar ondanks al die informatie die ik over Augustinus vond, was ik nog geen stap dichterbij mijn antwoorden gekomen.

Augustinus zou ook in de gemeenteraad van Bekegem zetelen.

Hij stelde zich voor het eerst kandidaat voor de verkiezingen voor de gemeenteraad te Bekegem in 1899.

Bij die verkiezingen op 15 oktober 1899 stond hij op de "Lijst 1" en hij behaalde er 110 stemmen, wat al meteen voldoende was om verkozen te worden als raadslid.

In 1919 bracht hij het zelfs tot schepen in de gemeenteraad.
Dit deelde hij samen met August Van Moortel en dit elk voor een semester.
August Vanpraet was schepen tijdens het eerste semester van 1919. **(11)**

1 ^e Afdeling Plaatselijk Bestuur			
A Verplichte uitgaven.			
100	1	Aan den heer Louis Cobbaert, zijne jaarwedde als Burgemeester	
70	2	Aan den heer August Vermote, idem als schepen	35
	3	" August Van Praet, idem als dd.	
		Schepen bijz. den 1 ^e Semester 1919	17 50
	4	August Van Moortel, idem 2 ^e Semester 1919	17 50
1300	5	Aan den heer Pieter Dumarey, zijne jaarwedde	

(11): Schepen August Vanpraet

Augustinus was maar schepen voor het eerste semester en hij trok zich daarna terug uit de gemeenteraad. Ook verdween hij uit het Bekegems straatbeeld. Dit alles rond eind 1919, begin 1920.

Ik was zijn spoor bijster. Hoe moest ik nu nog de antwoorden op mijn 2 vragen vinden?

Inderdaad, gewoon verder zoeken, want je weet wat het spreekwoord zegt: "De aanhouder wint".

Ik zette mijn zoektocht verder in Bekegem want het was daar dat hij voor het laatst vermeld werd en gezien was

In de bevolkingsregisters van Bekegem voor de periode 1920 – 1930 vind ik hem ook niet meer terug.

Enkels zijn dochters Elodie en Eulalie worden er nog vermeld en ook zij wonen nog in de Zeeweg. **(12), (13)**

(12): voorblad van de kiezerslijst

Van Praet Elodie, werkvrouw echt. Robbe August	Boschkapel	vóór 1910
Van Praet Eulalie, winkelierster echt. Vermote Camiel	id.	id.

(13): 2 dochters van August op de kiezerslijst

Hij is verdwenen maar waarheen?

Wanneer je bepaalde informatie niet meer rechtstreeks vindt en men dus het spoor bijster is, moet men proberen via een zijspoor terug op de goede weg te komen.

Dankzij de overlijdensakte van één van zijn zonen kwam ik terug op de hoofdweg in mijn zoektocht.

Eén van zijn zonen, namelijk Henricus Vanpraet, is overleden te Eernegem en dit op 14/10/1939. (14)

Akte van overlijden
N° 53
van
Van Praet
Henricus

Ten jare negentien honderd negen-en-dertig, den zesenden Oktober, ten negen ure voormiddag, vóór Ons, Julien Boeldt,
Burgemeester, ambtenaar
van den Burgerlijken Stand der gemeente Eernegem, provincie West-Vlaanderen,
zijn verschenen: Van Praet Julien, Ierskman, oud drie en dertig
jaar, en Van Praet Amand, Ierskman, oud drie en twintig
jaar, beiden alhier wonende, nonen van den overleden; de
welke Ons verklaard hebben dat "Eergister, om twee uur
namiddag, overleden is alhier, Leddie V. "Frugge Praet",
Van Praet Henricus Ierskman, oud twee en dertig jaar, een
maand geboren te Bekegem, wonende te Eernegem, van den
Augustus, overleden te Keyem, en van Thelovica Huylosteke,
overleden te Bekegem, echtgenote van Prosser Emma Maria,
huishoudster, oud twee en dertig jaar, wonende te Eernegem
Na ons van voormeld overlijden verzekerd te hebben, hebben wij er dadelijk ten gemeentehuize
akte van opgemaakt. En na voorlezing aan de verklaarders, hebben wij geteekend met hen.

Van Praet Julien Van Praet Amand
Julien Boeldt

95 - blad
Verzendingen
-8F-
-8F-
-2F-
-2F-

(14): overlijdensakte van Henricus

Dat zijn vader Augustinus al overleden zou zijn kon ik mij zeker voorstellen, want we waren 19 à 20 jaren later. In 1919 was Augustinus al 70 jaar oud en dat hij geen 90 zou worden kon ik zeker aannemen.

Misschien zou er wel in die akte staan dat Augustinus overleden was en indien ik nog wat meer geluk had zou ik misschien ook weten waar hij overleden was.

En ik las: "zoon van AUGUSTUS, overleden te KEYEM". (15)

Augustinus, overleden te Keyem

(15): Keiem

Mijn eerste vraag was beantwoord: Overleden te Keiem.

Toen ik opzoeken deed in het archief van Diksmuide (waarvan Keiem deel uitmaakt) vond ik inderdaad zijn akte van overlijden. Augustus overleed te Keiem op 12 maart van het jaar 1920. (16)

AKTE VAN OVERLIJDEN
 Nr. 4
 Aanteekeningen
 van
 Augustus Vanpraet

Ten jare negentien honderd twintig den Dertiensten der maand Maart
 ten acht ure voormiddag voor Ons Desire Verbeke schepenen, dienst
 hebbende burgemeester, plaatsvervangende ambtenaar van den burgerlijken stand
 der gemeente Keiem provincie West-Vlaanderen, zijn verschenen:
Augustus Robbe, oud zeventien en zestig jaren, ongehuwd woonende aan de
keien, en Eduard Robbe, oud twee en dertig jaren, kleinzoon van den over-
leden, alhier woonende, derwelken ons hebben verklaard dat Augustus
Vanpraet, oud twee en dertig jaren, zonder beroep, geboren te Keieghemmen,
alhier woonende, woonde van Carolus en van Habetta De Sijpe, bleef waken
mede van van Ludovica Deylsteke, gestorven onbewaakt en half een
half uur na de dood van den overleden, verscheen te Keieghemmen
op woensdag, in de avond van den eersten verschijner te Keieghemmen
op woensdag.

Na ons van voormeld overlijden verzekerd te hebben, hebben wij er dadelijk ten gemeentehuize akte
 van opgemaakt. En na voorlezing aan de verklaarders, hebben wij geteekend.

Robbe & Robbe Desire Verbeke

VERZENDINGEN

(19): overlijdensakte van Augustinus Vanpraet.

Ik had nu ook een antwoord op mijn vraag 2 en de puzzel was dus opgelost. Ik kon dus de Kwartierstaat volledig afwerken en uitprinten en dat gebeurde dan ook zo spoedig als mogelijk. Nog een gepast kadertje eromheen en klaar was de Kwartierstaat. (20)

(20): de Kwartierstaat

Maar om de één of andere reden bleef Augustinus in mijn gedachten rondzweven. Die man hield me bezig en ik bleef met meerdere vragen omtrent deze voorvader zitten:

Waar lag Augustinus begraven?
Hoe was hij in Keiem terechtgekomen?
Wat was de reden dat hij Bekegem achter zich liet?

Zo bleef mijn zoektocht verder duren en ik was bijna heel zeker dat Augustinus te Keiem begraven lag. Maar ik moest het ook nog kunnen bewijzen hé.

Soms kan het lezen van kranten of wat scrollen op sociale media me ook wat wijzer maken.

Zo las ik een tijdje terug dat de begraafplaats van Keiem volledig zal verdwijnen en plaats maken voor een ontmoetingsplein. (21)

DIKSMUIDE **Het kerkhof in Keiemdorpstraat 83 in Keiem gaat op 1 januari 2020 dicht. De gemeenteraad keurde de sluiting unaniem goed. Dat betekent dat er nu geen mensen meer begraven of uitgestrooid kunnen worden. De nabestaanden van overledenen krijgen twee jaar de tijd om een aanvraag in te dienen zodat de graven verhuisd kunnen worden. Rond de kerk komt een nieuw ontmoetingsplein.**

(21): Bericht van sluiting via diverse media.

Daar we via het gemeentebestuur en later ook via het archief van Diksmuide navraag deden hoe we de exacte ligging van onze August Vanpraet konden vinden, kwamen we terecht bij de dekenij Diksmuide en na veel navraag gedaan te hebben stuurde Deken Wilfried ons door naar het archief van de dekenij Diksmuide.

En toen ik dacht alles gevraagd, gezocht en gevonden te hebben, kwam een verrassende mail van een zekere Roger Roels, archivaris van decanaal archief Diksmuide in mijn mailbox. (22)

Roels Roger <roels.lamsens@telenet.be>

10/01/2020 11:37

Aan: lucpottier3337@gmail.com

Beste,

In het parochieregister bij de overlijdens in 1920 vind ik geen Vanpraet maar wel Robbe August. Robbe August overleed op 13.03. 1920 en werd ook op die dag begraven.

“ Robbe Augustus natus in Zerkeghem 7.4.1848 diduus Ludovica Vuylsteke qui obiit die 13 marsi et sepulus est die 13 marsi.”

Register van overlijdens in Keiem beginnen in 1920. De vroegere zijn verloren gegaan tijdens WO I

Eigenaardig? Pastoor fout?

Hopende u hiermee van dienst te zijn,

Roger Roels
archivaris decanaal archief

(22): de bewuste mail.

Dat was pas nieuws. De pastoor heeft zich vergist bij het inschrijven in het parochieregister.

Volgens meneer pastoor werd niet Augustinus maar zijn schoonzoon August Robbe overleden en begraven.

Dit kan natuurlijk niet want alle gegevens wijzen erop dat het wel degelijk August Vanpraet werd die overleden was en nu begraven werd.

Meer zelfs, volgens de pastoor is Augustinus overleden op 13/03, maar het is wel degelijk één dag vroeger, de 12de maart van 1920.

Ook de akte van overlijden uit het burgerlijk registerboek liet geen twijfel toe. Die akte werd hierboven al weergegeven. Maar zie daarvoor nog eens naar het detail hieronder. (23)

Handwritten Dutch text from a civil register book. The text reads: 'Vredeweerd van Ludovica Dreyfste, gisteren om half eenmiddags, in de woonst van den eersten verschijner Jecth B. binnen dege is overleden.' The handwriting is in a cursive script typical of the early 20th century.

(23): 12u30

Het was dus gisteren (12/03) en dat om halfeen 's middags(12u30).

Hier dus de rechtzetting dat het wel degelijk 12/03/1920 moet zijn.

Ik deed ook navraag of ik van dat "fake news" een kopie kon verkrijgen en enkele dagen later was het zover. (24)

Handwritten Latin text from a parochial register. The text is organized into three numbered sections. Section 1: 'De Boer Octavia. Octavia. nota in Huyckenskerke die 16° Augusti 1843. & Augusti Senacze & Frederic Pebruscher. quae obiit die 2° Febr. & sepulta est die 12° hujus.' Section 2: 'Robbe Augustus. Augustus natus in Herkeghem die 7° Aprilis 1848. & Ludovica Kuyfste. qui obiit die 13° Martii et sepultus est die 13° hujus.' Section 3: 'Seynst Amandine. Amandine nata in Olveringham die 12° Martii 1813. filia Augusti & Heloise Vanecem. quae obiit die 13° Martii et sepulta est die 2° Aprilis.' The handwriting is in a cursive script typical of the early 20th century.

(24): Uittreksel uit het parochieregister.

Daar lezen we inderdaad in de rand dat het blijkbaar over Augustus Robbe gaat die begraven werd.

Er staat te lezen: **"Augustus, geboren in Zerkegem den 7de april van het jaar 1848, weduwe van Ludovica Vuylsteke die gestorven is de dertienden maart en begraven is ook den dertienden maart."**

Dit natuurlijk in het jaar 1920.

Maar het is dus wel degelijk Augustus Vanpraet die overleden begraven werd, maar niet die dag maar wel een dag eerder: 12/03/1920.

Het is meneer pastoor vergeven.

Dus op naar de begraafplaats van Keiem op zoek naar het graf van Augustinus Vanpraet vooraleer deze begraafplaats plaats zou moeten maken van een ontmoetingsplein.

Maar als je denk dat je er nu enkel nog een foto moet van gaan nemen, dan moet je het graf eerst natuurlijk nog wel vinden.

Want het bezoekje aan de begraafplaats liep niet van een leien dakje daar we het graf van Augustinus niet echt konden vinden. Zou het deze kunnen zijn, of is het misschien deze dan of is het misschien toch nog een andere?
(25)

(25): wel grafkruis is die van August?

Een pasklaar antwoord had ik niet want nergens kon ik zijn naam aflezen.

En toen vond mijn vrouw de volgende drie grafstenen. (26)

(26): de drie grafzerken

De naam Vanpraet was gevonden, niet die van August voorlopig, maar daar stond de naam die we zochten: **"VANPRAET"**.

Deze ontdekking moest op de gevoelige plaat vastgelegd worden en alle middelen waren daarvoor goed. (27), (28), (29), (30), (31)

(27): vanuit alle mogelijke hoeken en hoogtes

(28): met de ladder van de buren

(29): grafzerk 1

(30): grafsteen n°2 en kruisje 3

(31): staat alles erop?

We vonden van links naar rechts de volgende graven:

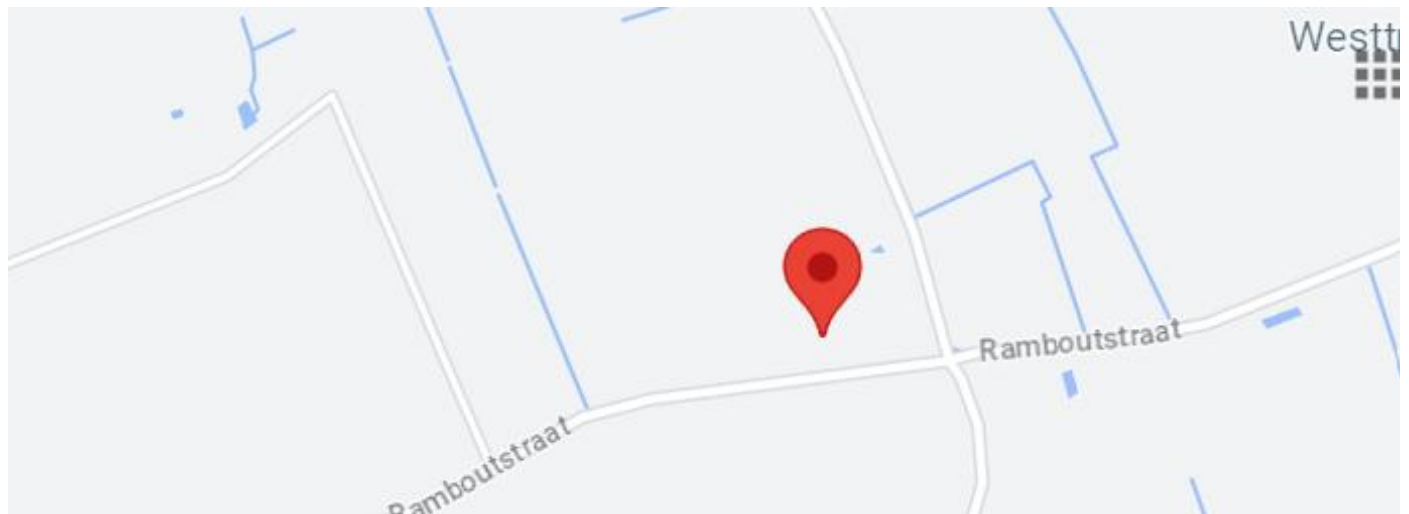

Uiterst links is het grafzerk van de familie Robbe-Vanpraet.
Dit is het grafzerk van August Robbe en Elodie Vanpraet.

August Robbe is de schoonzoon van Augustinus Vanpraet. Hij was het die de melding deed van het overlijden van zijn schoonvader. August Robbe overleed te Keiem op 04/005/1932.

Elodie Vanpraet was een dochter van onze Augustinus en zij overleed ook te Keiem op 04/08/1952.

In de bevolkingsregisters van Keiem had ik kunnen terugvinden dat ze woonden in de Ramboutstraat nummer 11. **(32), (33)**

(32): Ramboutstraat Diksmuide

(33): de hoeve in de Ramboutstraat n°11

Dan hebben we de grafzerk in het midden.

Dat is de laatste rustplaats van René Vancoppenolle en Magdalena Robbe. Magdalena Robbe is een dochter van de hier bovenvermelde August en Elodie.

Magdalena overleed te Keiem op 26/07/1985 en haar man René Vancoppenolle met wie ze gehuwd was overleed hier ook te Keiem en dit op 01/03/01963.

Het is een zoon van hen, namelijk Omer Vancoppenolle **(34)**, die verder in het verhaal aan bod zal komen en die de puzzel compleet zal maken.

(34): Omer: zoon van René en Magdalena Robbe

En het gebroken grafkruisje is het derde in de rij en staat uiterst rechts naast de twee andere, toch wel veel imposantere grafzerken.

Is dit het gebroken grafkruis van Augustinus Vanpraet?

Wie brengt het antwoord?

Wat is er nog nodig om het antwoord te vinden? Antwoord = **"FIETSTOCHT"**. Dat het antwoord een fietstocht zou zijn had zelfs ik niet kunnen raden, laat staan dromen.

En dat net mijn vrouw, achterkleindochter van Augustinus, de sleutel tot de oplossing had was zeker geen toeval, neen dat moest zo zijn, moest zo gebeuren.

En het gebeurde zo:

"Ik werk in Veurne en tijdens zonnige zomerdagen gebeurt het weleens dat mijn vrouw me tegemoetkomt met de fiets. Ik heb dan het fietsrek mee in de koffer van de auto en zo komen we dan 's avonds gezamenlijk naar huis lekker babbelend over de gebeurtenissen van de dag. En zo gebeurde het eens dat mijn vrouw Linda zowat halfweg haar tocht even wat rust nam op een bankje in Nieuwpoort. (35)

(34): het bewuste rustbankje

Daarop dat bankje geraakt ze in gesprek met een koppel dat ook even uitrustte om dan ook hun tocht weer verder te zetten richting hun huis. Die mensen waren van Keiem. Mijn vrouw vertelde in het kort wat Keiem voor ons betekende. Onze zoektocht naar Augustinus Vanpraet die net zoals zijn dochter en schoonzoon August Robbe in Keiem waren terechtgekomen, het zoeken naar en het vinden van de grafzerken en nog zoveel meer over de familiegeschiedenis. Dat koppel kende in Keiem een zekere Omer Vancoppennolle die zeker meer ging kunnen vertellen over de families Robbe en ook over Vanpraet, want zijn ma was een Robbe. Linda verkreeg via die lieve fietsers een telefoonnummer mee". Het was die van Omer".

Ik contacteerde de man in kwestie. Ik mocht Omer (en Denise) eens gaan bezoeken.

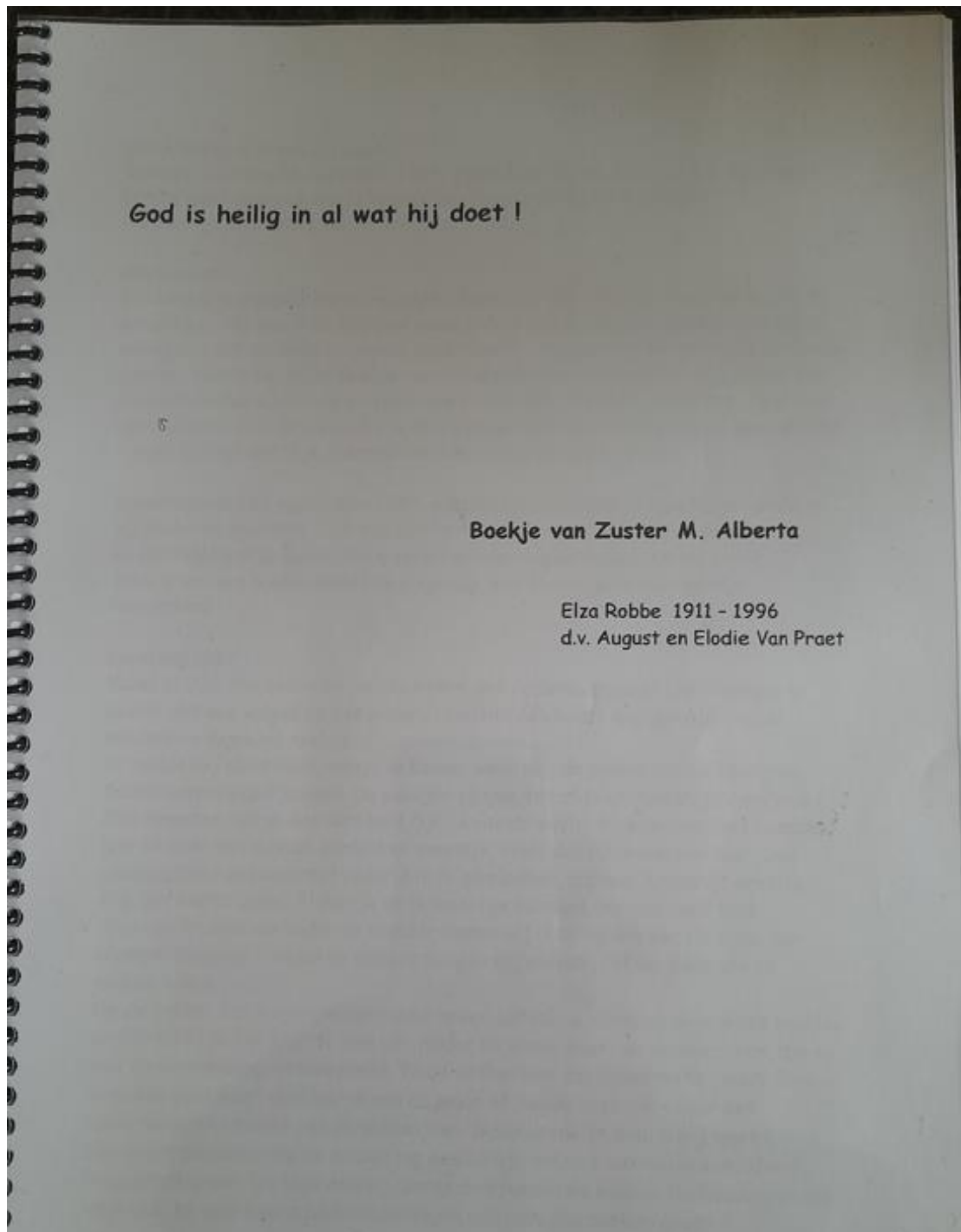
En of Omer meer wist over de families Vanpraet en Robbe, ja hij was de zoon van René Vancoppenolle en Magdalena Robbe. Herinner je nog dat middelste grafzerk? Ja dat waren zijn ouders. Hij woonde in de Ramboutstraat nummer 11. Dat was ook de woning waar August Robbe en Elodie Vanpraet hadden gewoond.

En waar, zo vertelde hij, waar ook Augustinus Vanpraet had gewoond en uiteindelijk ook gestorven was.

Omer vertelde me het hele verhaal van hoe August Robbe en Elodie Vanpraet verhuisd waren van Bekegem naar Keiem om er een nieuw leven te starten en dat ook Augustinus mee verhuisd was met zijn dochter en schoonzoon. Augustinus had dus ook in dit huis gewoond en ook hier was hij gestorven. En ik, ik was in dat huis aan het luisteren naar de verhalen die Omer aan mij vertelde.

Alle puzzelstukjes pasten plots in elkaar en alles werd overduidelijk. Het plaatje klopte volledig.

Dat was het, maar er was nog meer. Omer was in het bezit van een mapje van Zuster M. Alberta, Elza Robbe genaamd voor ze besliste in het klooster te treden. (35)

(35): het naslagwerk van Zuster M. Alberta

Elza Robbe (1911-1996) was een dochter van August en Elodie Vanpraet. Zij ging naar het klooster, werd tot non gewijd en men noemde haar zuster M. Alberta. (36)

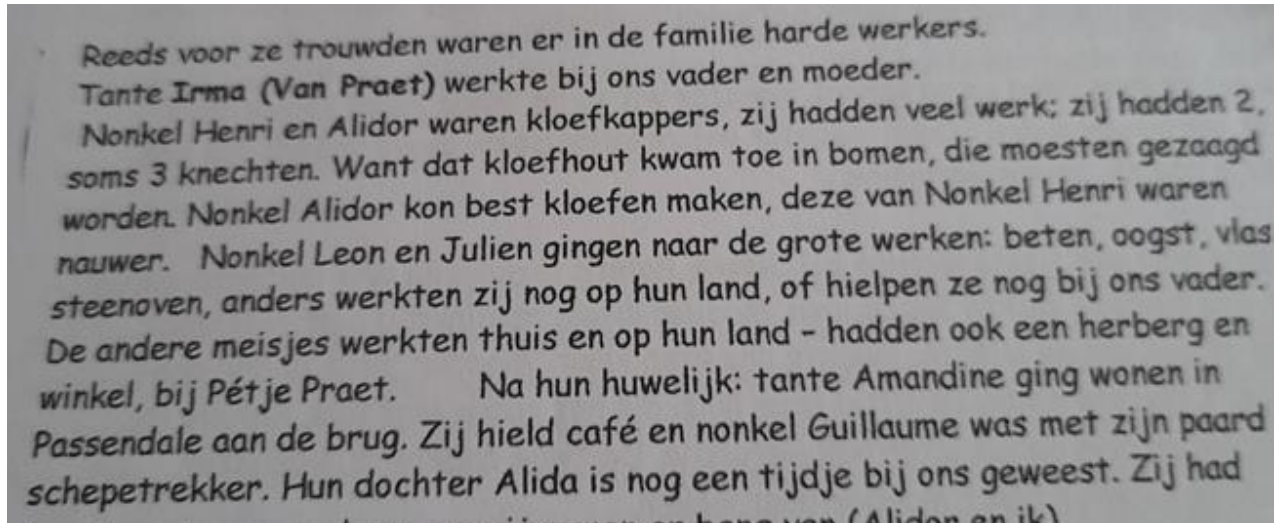
(36): Elza Robbe

Zij maakte notities over haar ouders, haar broers en zussen, haar leven in het klooster, haar herinneringen en allerhande andere belevingen. Ook vertelde ze over Bekegem waar ze vroeger woonde en later over ook de verhuis van het gezin naar Keiem. En ook niet onbelangrijk vertelde ze ook soms over Augustinus Vanpraet, "Petje Praet", genoemd. Zij noteerde alles zorgvuldig in een schriftje die later door Eric Robbe, kleinzoon van August Robbe en Elodie Vanpraet, overgetypt werd als een soort van naslagwerk over de familie Robbe.

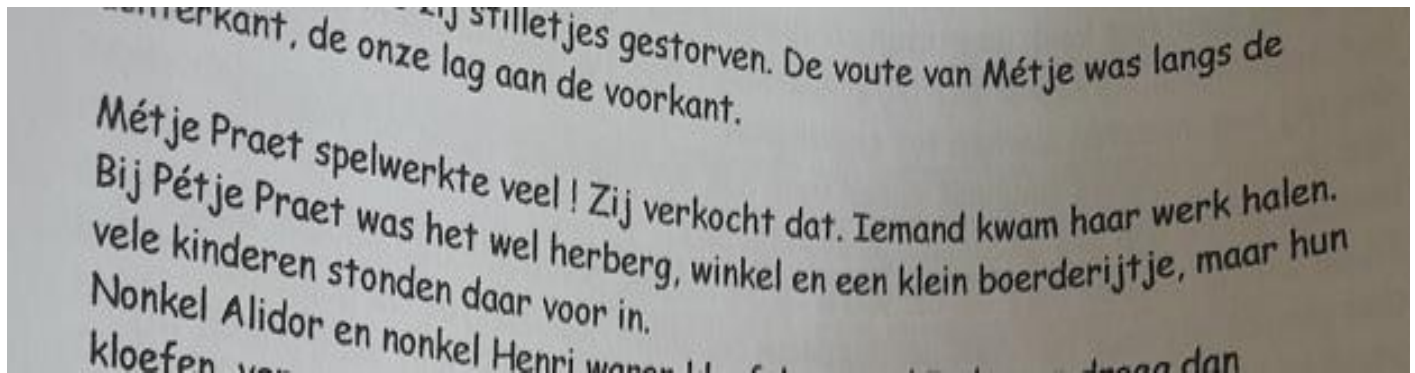
En het is naar dat naslagwerk dat ik nu nog eens wil verwijzen om bepaalde aspecten over het leven van Augustinus Vanpraet aan te halen.

- **Pétje Praet en zijn familie**

Elza vertelt het volgende over de familie Vanpraet. (37), (38)

(37): *harde werkers*

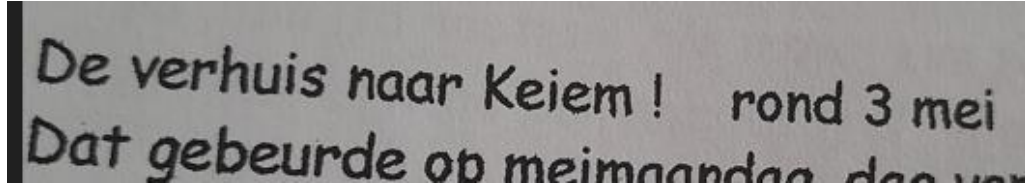
(38): *beroepen van Augustinus*

Augustinus en zijn vrouw hadden een herberg, een winkel en een boerderijtje.

Het waren allemaal harde werkers bij de familie Vanpraet. Sommige zusters van Elza gingen werken bij Petje Praet in de herberg en de winkel en ook vele van de elf kinderen van August en zijn vrouw werkten op hun boerderijtje en in de winkel en herberg.

- **De verhuis naar Keiem.**

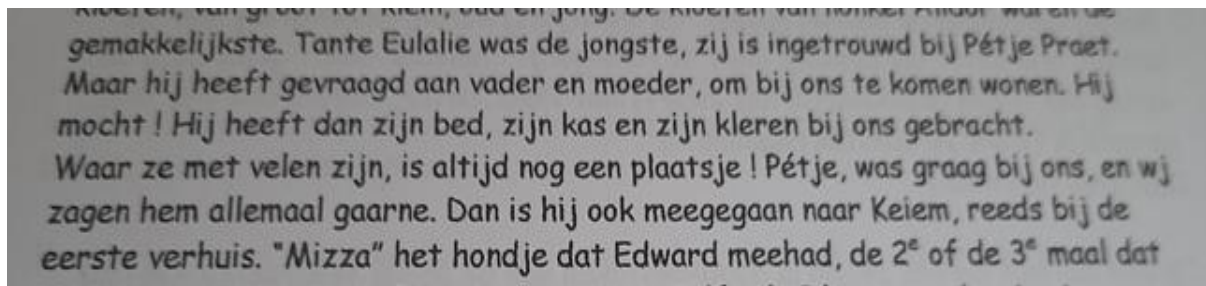
Elza vertelt het volgende over de verhuis:

De verhuis naar Keiem ! rond 3 mei
Dat gebeurde op meimaandag, de ver

Ook Petje Praet verhuisde mee.

Elza vertelt er verder het volgende over:

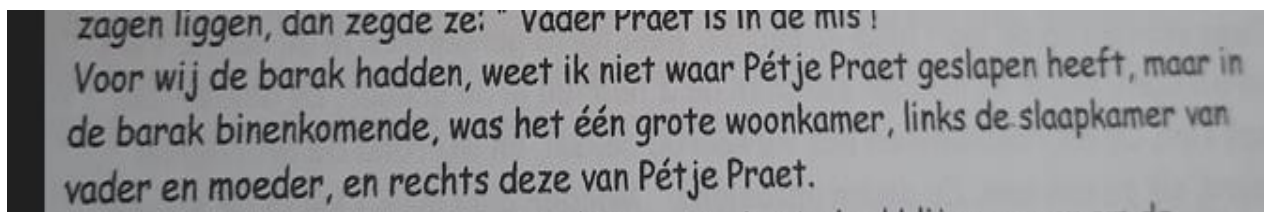

Kinderen, van groot tot klein, ook en jong. De kinderen van Nonkel Amand waren de gemakkelijkste. Tante Eulalie was de jongste, zij is ingetrouwd bij Pétje Praet. Maar hij heeft gevraagd aan vader en moeder, om bij ons te komen wonen. Hij mocht ! Hij heeft dan zijn bed, zijn kas en zijn kleren bij ons gebracht. Waar ze met velen zijn, is altijd nog een plaatsje ! Pétje, was graag bij ons, en wij zagen hem allemaal gaarne. Dan is hij ook meegegaan naar Keiem, reeds bij de eerste verhuis. "Mizza" het hondje dat Edward meehad, de 2e of de 3e maal dat

Inderdaad, Ludovica Vuylsteke, de vrouw van Augustinus, was overleden te Bekegem op 11 januari 1914 en het huis met herberg en winkel te Bekegem in de Zeeweg was te groot geworden. Dus besloot Augustinus mee te verhuizen naar Keiem. Hij vroeg aan zijn schoonzoon en dochter of dit eventueel kon. En Elza weet er nog meer over:

"Hij mocht bij ons komen wonen. Hij heeft dan zijn bed, zijn kas en zijn kleren bij ons gebracht".

Verder herinnert Elza nog het volgende:

zagen liggen, dan zegde ze: "Vader Praet is in de mis !
Voor wij de barak hadden, weet ik niet waar Pétje Praet geslapen heeft, maar in de barak binenkomende, was het één grote woonkamer, links de slaapkamer van vader en moeder, en rechts deze van Pétje Praet.

Na de oorlog werden er bij vele bewoners van Keiem (39) barakken geplaatst die tijdelijk een onderdak boden voor de families die veel schade hadden opgelopen door de bombardementen.

(39): het gezin Robbe-Vanpraet voor hun woning te Keiem.

Het was hier dus dat Augustinus zijn laatste levensjaren doorbracht. Het was ook hier dat hij overleed.

- **Augustinus: de dierenvriend.**

Edward, een broer van Elza, had vanuit Frankrijk tijdens een bezoek aan zijn thuis in Keiem eens een hondje meegebracht die hij "MIZZA" noemde. Dat hondje was Pétjes gezelschap. Ik laat opnieuw Elza aan het woord:

zagen hem allemaal gaarne. Dan is hij ook meegegaan naar Keiem, reeds bij de eerste verhuis. "Mizza" het hondje dat Edward meehad, de 2e of de 3e maal dat hij naar huis kwam, was Pétjes gezelschap. Zelfs als Pétje naar de mis ging, was die mee, en wachtte op hem aan de deur. Als de kinderen van Keiem, onze Mizza zagen liggen, dan zegde ze: " Vader Praet is in de mis ! "

- **Overlijden van Augustinus:**

Elza was 9 jaar toen Augustinus in 1920 overleed.
Ze herinnert zich nog het volgende daarover:

... vader en moeder, en rechts deze van Pétje Praet.
Pétje Praet was een beetje ziek, hij moest niet te bed blijven, maar om de veertien dagen kwam dokter Proot van Koekelare. Hij rookte graag een pijpje, maar de dokter had gezegd: "stop!" Een kleine herinnering: Pétje Praet rookte nog soms nekeer een pijpje - in de duik - dan vroeg hij aan mij of aan Alidortje te loeren of moeder in aantocht was - en ... als moeder aankwam: vlug pijpje weg, moeder komt af! Op een dag kwam de dokter. Pétje was ergens buiten en wilde naar de dokter komen. Hij moet zich onwel gevoeld hebben, en Emma kwam daar juist. Hij riep: Emmatje! ... Emma liep er naar en hij viel in haar armen. De dokter en moeder kwamen vlug buiten. Maar Pétje was overleden, in de armen van Emma.
Germaine vertelt: Wij, dat was Maadela...

Augustinus overleed te Keiem op 12 maart 1920.

Elza noteerde het meermaals in haar schriftje.

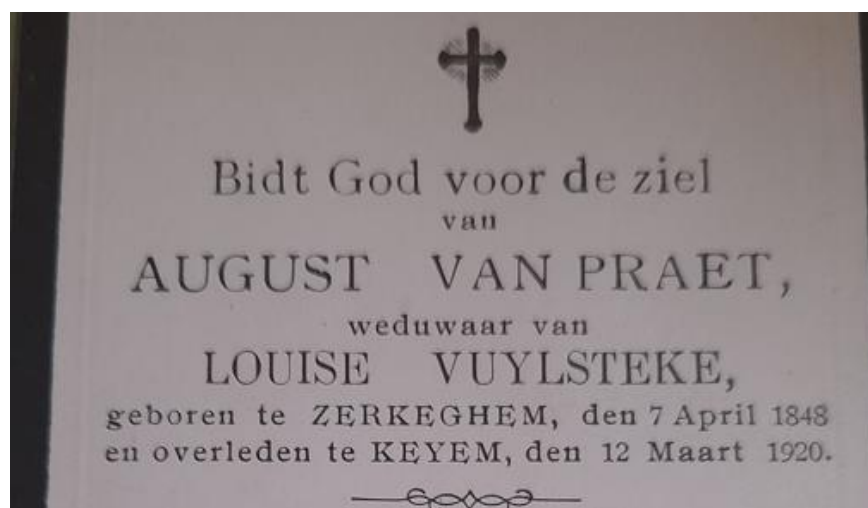
De ouders van moeder, Elodie Van Praet
August Van Praet ° Zerkegem 7 april 1848 ; + Keiem 12 maart 1920
Louise Vuylsteke ° Jabbeke 14 november 1850; + Bekegem 11 januari 1914

Elodie is d.v. August en Ludovica
Vuylsteke
° Zerkegem 07.04.1848
te 4u 15 min.
+ Keiem 12.03.1920
te 12.30u 's midd

Augustinus Vanpraet werd net geen 72 jaar. (40), (41)

(40) bidprentje Augustinus Vanpraet

(41): detail uit het bidprentje

De begrafenisdienst ging door in de kerk van Keiem en ook daar op de begraafplaats kreeg hij zijn laatste rustplaats. **(42), (43)**

(42): parochiekerk Sint-Niklaas te Keiem

(43): zicht op de begraafplaats van Keiem

Terug thuis.

Vooraleer de begraafplaats van Keiem zou verdwijnen en dus plaats zou maken voor een ontmoetingsplein was het tijd om het grafkruis van Augustinus te redden.

Of toch wat ervan overbleef.

Er was heel wat mailverkeer met de stad Diksmuide, met het diensthoofd burgerzaken en tot slot ook met de persoon die het project opvolgt met de vraag of ik dit stukje grafkruis als herinnering kon krijgen van die voorouder van de familie Vanpraet.

Van die projectopvolger kreeg ik het verlossend mailtje dat het inderdaad kon.

Dus zagezegd zo gedaan. Op een zomerse vrijdag trokken mijn vrouw en ik richting begraafplaats Keiem.

Hier waren we dan, het was tijd, tijd om het grafkruisje van Augustinus Vanpraet naar huis te brengen. Het was tijd om ook Augustinus terug naar huis te halen. **(44), (45), (46)**

(44): het grafkruisje goed ingepakt tijdens de laatste reis

(45) thuis

(46): stil en sereen plaats

En zo geschiedde, 175 jaar nadat hij geboren was te Bekegem en 103 jaar nadat hij overleden was te Keiem was hij terug thuis. **(47)**

(47): grafkruis Augustinus Vanpraet

Of zoals Golden Earring het zo mooi kon zingen:

Just the place where I belong
Back home, back home, back home, back home

Als een poortwachter staat het grafkruisje aan ons toegangspoortje. Op een stille, serene, wat verborgen plaatsje staat hij daar, maar toch is het zo aanwezig.

Het lijkt alsof hij waakt en beschermd en in stilte toekijkt wie er naar binnen en buiten gaat. **(48)**

(48): de poortwachter

Ik, die Augustinus gezocht had en hem na al die jaren zoeken ook eindelijk terugvond, ik heb hem ook terug thuisgebracht.

Augustinus, August, Gustje, Pétje Vanpraet was "TERUG THUIS".

Er rest mij nog één iets te zeggen: "Augustinus, welkom thuis".

"Augustin, salvete domum"